29/01/2023

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος για το μήνυμα του Ευαγγελίου της Κυριακής της Χαναναίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στο Φραντζή Λαμίας ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών την Κυριακή 29 Ιανουαρίου 2023.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Το Ιερό Αναλόγιο στελέχωσε χορός ιεροψαλτών υπό τον Πρωτοψάλτη του Ναού κ. Νικόλαο Θεοχάρη, παρουσία του Πρωτοψάλτου του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Λαμίας και Καθηγητού του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως **«Γερμανός ο Μελωδός»** κ. Σεραφείμ Κυρίτση και του Πρωτοψάλτου του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Ν. Άμπλιανης Λαμίας και μέλους της ΕΛΒΥΧ κ. Νικολάου Αλεξόπουλου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρε:

«Σε μία εποχή που η προστασία και η αναγνώριση και ο σεβασμός στην αξία του ανθρώπου, ενώ είναι αυτονόητος και δεδομένος, συνάμα όμως παραμένει ένα ζητούμενο για όλες τις κοινωνίες, ακόμα και για τις πιο προηγμένες, καθώς καθημερινά βλέπουμε να βάλλεται το ανθρώπινο πρόσωπο, καθημερινά βλέπουμε να εξαθλιώνεται το ανθρώπινο πρόσωπο, καθημερινά βλέπουμε το ανθρώπινο πρόσωπο και μάλιστα ο αδύναμος άνθρωπος όπως είναι το παιδί, όπως είναι η γυναίκα, όπως είναι οι ευπαθείς ομάδες πληθυσμού, να υφίστανται ενίοτε κακοποιητική συμπεριφορά, να υφίστανται περιφρόνηση, περιθωριοποίηση, σε μία εποχή που ακόμα και σήμερα βλέπουμε πάρα πολλούς αδελφούς μας, πάρα πολλούς συνανθρώπους μας, ενδεχομένως τον ίδιο μας τον εαυτό, να βρίσκεται στο κοινωνικό περιθώριο, να μην έχει ίδιες δυνατότητες πρόσβασης στη ζωή, στην εργασία, στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, σε μία τέτοια ατμόσφαιρα, σε μία τέτοια εποχή έρχεται πάλι ο λόγος του Θεού να μας θυμίσει και να μας προβάλλει ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός ήρθε στον κόσμο, όχι απλώς για να δείξει σεβασμό και αγάπη στο ανθρώπινο πρόσωπο, όχι απλώς για να δείξει και να προβάλλει μία συμπεριφορά ανοχής ή κατανόησης ή έστω αποδοχής, αλλά να εκφράσει στην πράξη μία ύψιστη θεολογική αλήθεια: «ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».

Τι συγκλονιστική αξία είναι αυτή, η οποία αποδίδεται στο ανθρώπινο πρόσωπο! Ονομάζεται ο άνθρωπος ναός του Θεού ζώντος. Πόσο μεγαλείο, πόσο υψηλό! Πόσο μεγάλο και πόσο σπουδαίο είναι αυτό αν κανείς το σκεφτεί και το αναλογιστεί κι αν κανείς αυτό το πιστέψει, αν κανείς αυτό το κάνει κτήμα στη ζωή του. Δεν είναι δυνατόν να μη σέβεται, να μην αγαπά, να μην αποδέχεται και να μην διακονεί την αξία του κάθε ανθρώπου, διότι όπως γνωρίζουμε πολύ καλά, οι ναοί είναι χώροι ιεροί, οι ναοί είναι χώροι, οι οποίοι απολαμβάνουν σεβασμό ακόμη και από αυτούς που δεν πιστεύουν. Γνωρίζουμε ακόμη και από το Διεθνές Δίκαιο, ότι είναι χώροι ασύλου, ότι είναι χώροι προστασίας και μάλιστα προστασίας των αδυνάτων ακόμη από τα αρχαία χρόνια, όχι μόνο τα νεότερα. Δεν υπάρχει τίποτα πιο ιερό από έναν ναό και δεν υπάρχει τίποτα πιο ιερό από το να ονομάζεται ο άνθρωπος και να αξιώνεται, να αντιμετωπίζεται ως «Ναός Θεού ζώντος».

Και αυτό φυσικά δεν είναι ένας θεωρητικός λόγος. Αυτό φυσικά δεν είναι μία συνθηματική εξαγγελία αλλά είναι μία πραγματικότητα, την οποία επίσης σήμερα στο σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα, τη βλέπουμε να γίνεται πράξη. Πως; Με τη συνάντηση του Χριστού με τη Χαναναία. Σήμερα συναντά ο Χριστός μία γυναίκα, η οποία ήταν αλλόθρησκη, μία μια γυναίκα, η οποία ήταν αλλοεθνής, μία γυναίκα, η

οποία καταγόταν από μία περιοχή, η οποία ήταν σε έχθρα με την καθεστηκυία τάξη και μάλιστα μόνο σε έχθρα, για όσους γνωρίζουν ιστορία, οι Χαναναίοι ήταν προσκολλημένοι σε μία πολύ κατώτερης ποιότητας θρησκευτική συμπεριφορά. Ήτανε βουτηγμένοι μέσα στη δαιμονοκρατία και μέσα στη μαγεία, ήτανε εγκλωβισμένοι μέσα σε προλήψεις, βρίσκονταν σε ένα πάρα πολύ χαμηλό επίπεδο κι αυτό τους έφερνε σε απόσταση, αυτό δημιουργούσε σχίσμα, σχάση. Γι’ αυτό και ήτανε στο περιθώριο των σχέσεων εκείνης της εποχής. Κι ο Χριστός καθώς συναντά αυτή τη γυναίκα όχι μόνο δεν την απορρίπτει, όχι μόνο δεν την αποφεύγει, όχι μόνο δεν αποδέχεται την αρνητική συμπεριφορά της προκαταλήψης του περιβάλλοντός του, το οποίο ενοχλείται από το γεγονός, ότι αυτή η γυναίκα πλησιάζει το Χριστό, όχι μόνο λοιπόν δεν στρέφει αλλού το βλέμμα του ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, αλλά συνομιλεί με τη Χαναναία και την παιδαγωγεί με τέτοιο τρόπο ώστε να αναδειχθεί ο θησαυρός που έχει μέσα της.

Έρχεται αυτή η γυναίκα και του ζητά βοήθεια. Έχει το κορίτσι της το οποίο υποφέρει, το οποίο όπως η ίδια ομολογεί βρίσκεται υπό την επήρεια των δαιμόνων, βρίσκεται δηλαδή σε μία κατάσταση πάρα πολύ άσχημη, ψυχικής, πνευματικής και σωματικής διαταραχής. Άραγε λίγοι άνθρωποι και σήμερα βρίσκονται μέσα σε ένα τέτοιο κυκλώνα ψυχικών, σωματικών και πνευματικών διαταραχών; Άραγε είναι λίγοι οι άνθρωποι σήμερα ανάμεσά μας που βιώνουν μία τέτοια κατάσταση συγχύσεως και ταραχής;.
Πλησιάζει λοιπόν ο Χριστός. Και ο Χριστός φαίνεται να την ταπεινώνει, φαίνεται κάπως να της μιλάει σκληρά, αυστηρά, προσβλητικά. Αυτό όχι, γιατί θέλει να την προσβάλλει, ούτε γιατί θέλει να την απαξιώσει, ούτε γιατί θέλει να την απομακρύνει, αλλά διότι ακριβώς γνωρίζει τον θησαυρό που έχει μέσα της κι είναι μια μεγάλη ευκαιρία αυτός ο οξύς διάλογος να αναδείξει τον πλούτο που έχει αυτή η γυναίκα μέσα στην καρδιά της. Φτάνει, ούτε λίγο ούτε πολύ, ο Χριστός να της πει ότι εσύ είσαι κάτι κατώτερο. Ότι εσύ, είσαι κάτι το οποίο δεν δικαιούσαι προσοχής και φροντίδας. Και φτάνει αυτή η γυναίκα τόσο ταπεινά και τόσο ικετευτικά να ζητήσει από τον Κύριό μας Ιησού Χριστό: Δεν ζητάω, λέει, τον «Άρτον της Τραπέζης Σου», δε ζητάω το κέντρο της φροντίδας Σου να γίνω, το μόνο που ζητώ, έστω λίγα ψίχουλα από αυτά που πέφτουν και τρώνε τα σκυλάκια κάτω από το τραπέζι, λίγα ψίχουλα ζητάω από την αγάπη σου, από το έλεος σου, γιατί ξέρω και ένα ψιχουλάκι και μία μικρή σταγόνα της αγάπης Σου αρκεί για να με θεραπεύσει, αρκεί για να προσφέρει αυτό που ζητώ. Τόσο μεγάλη πίστη είχε αυτή η γυναίκα. Δεν είχε καμία απαίτηση.

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός θα κάνει κάτι πολύ μεγάλο. Θα κάνει κάτι πολύ σπουδαίο. Αυτό που παραπάνω, περισσότερο απ’ όλα είχε ανάγκη ήταν κάπου να ακουμπήσει τον πόνο της, κάπου ν’ ανοίξει την καρδιά της, κάπου να νιώσει ότι

κάποιος την καταλαβαίνει. Και στη ζωή μας πολλές φορές υπάρχουν προβλήματα, τα οποία είναι πραγματικά πολύ δύσκολο να επιλυθούν, πολλές φορές στη ζωή μας αντιμετωπίζουμε προβλήματα, τα οποία και αντικειμενικά ακόμα μπορεί να είναι ανυπέρβλητα. Έχουμε όμως την ανάγκη κάπου να μιλήσουμε, κάπου να ακουμπήσουμε, κάπου να ανοίξουμε την καρδιά μας, έχουμε την ανάγκη κάποιος να μας ακούσει, κάποιος να μας καταλάβει, κάποιος να μας νιώσει, κάποιος να μπορέσει να κατανοήσει τον πόνο μας και τη δυσκολία μας. Αυτό ακριβώς ζητά αυτή η γυναίκα, η οποία εκφράζει και εκπροσωπεί, αυτό που λέμε σήμερα, διαφορετικό, αυτό που λέμε άλλο, το ξένο, το άλλο.

Και έρχεται ο Χριστός και όχι απλώς θεραπεύει την κόρη της, όχι απλώς καταλαβαίνει το πρόβλημά της, όχι απλώς την παίρνει στην αγκαλιά Του, όχι απλώς την αναβιβάζει, αλλά συγχρόνως την προβάλλει και την παρουσιάζει ως ένα παράδειγμα για τους μαθητές Του, για τους ανθρώπους της εποχής Του αλλά και για τους ανθρώπους κάθε εποχής. Άρα και για εμάς.

Δεν βρήκα, λέει, τέτοια πίστη πουθενά αλλού. Δε βρήκα τέτοια πίστη ούτε μέσα στον Ισραήλ Δε βρήκα τέτοια πίστη ούτε μέσα σε αυτούς, οι οποίοι ορκίζονται στο Όνομά μου, δε βρήκα τέτοια πίστη ούτε και σε αυτούς που ξημεροβραδιάζονται στην εκκλησιά, δε βρήκα τέτοια πίστη, ούτε σε αυτούς οι οποίοι τηρούν νηστείες, οι οποίοι κάνουν μεγάλους σταυρούς, οι οποίοι τρέχουν από πίσω μου, δε βρήκα πουθενά αλλού τέτοια πίστη σαν τη πίστη που βρήκα σ αυτή τη γυναίκα, διότι αυτή η γυναίκα μπορεί να είχε όλα αυτά τα στοιχεία, τα οποία να την έκαναν στα μάτια τα εξωτερικά να φαίνεται ως κάτι το εχθρικό, αλλά η καρδιά της ήταν πολύ φιλική προς τον Θεό, η καρδιά της είχε πόθο και λαχτάρα, η καρδιά της είχε πραγματική αναζήτηση και πραγματική δίψα για αγάπη, γιατί αυτός που πραγματικά διψά αρκείται και σε μία μόνο σταγόνα αγάπης του Χριστού.
Αυτός που νομίζει ότι βρίσκεται μέσα στην εκκλησία, που νομίζει ότι είναι καλός χριστιανός, που νομίζει ότι όλα τα έχει κάνει όπως πρέπει, που νομίζει ότι είναι καλύτερος από τους υπόλοιπους των ανθρώπων δεν μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει να αναζητάς και να λαχταράς για ένα ψιχουλάκι της αγάπης του Χριστού. Μονάχα καρδιές πονεμένες, καρδιές χτυπημένες, καρδιές πληγωμένες, καρδιές τσακισμένες, που είναι πολλές αυτές οι καρδιές και οι ψυχές μέσα στην περιπέτεια αυτού του κόσμου, έχουν μαλακώσει τόσο πολύ που αρκούνται ακριβώς και μόνο σε ένα βλέμμα αγάπης και σε ένα χάδι αγάπης του Χριστού. Και αυτές ακριβώς οι ψυχές που έχουν τέτοιον πόθο και τέτοια λαχτάρα έστω κι αν είναι στην κυριολεξία μουτζουρωμένες από τη ταλαιπωρία αυτού του κόσμου είναι «ναοί Θεού ζώντος». Αυτοί είναι οι ναοί του Θεού. Αυτός είναι ό άνθρωπος, ο οποίος μέσα στη δυσκολία του, μέσα στην απελπισία του ανασταίνεται στην κυριολεξία, ανορθώνεται στην κυριολεξία, ξαναβρίσκει τον εαυτό του και γίνεται ναός του

Θεού που λάμπει, που ευωδιάζει, που μπορεί να προχωρήσει στη ζωή του.

Το μήνυμα που μας στέλνει σήμερα το Ευαγγέλιο του Χριστού, είναι μήνυμα συγκλονιστικής αισιοδοξίας, ένα μήνυμα που το έχουμε πολύ ανάγκη και ιδιαίτερα το έχουν ανάγκη οι άνθρωποι, οι οποίοι βρίσκονται σε απελπισία, οι άνθρωποι οι οποίοι βιώνουν απόρριψη, οι άνθρωποι οι οποίοι είναι πληγωμένοι, οι άνθρωποι οι οποίοι νιώθουν ότι έχουν προδοθεί. Είναι μια μεγάλη ευκαιρία να πάρουν δύναμη και να πάρουμε δύναμη από αυτή τη Χαναναία γυναίκα κι όπως αυτή έκραζε και φώναζε «Κύριε, εκέκραξα προς Σε, εισάκουσόν μου», έκραζε και φώναζε «Υιέ Θεού, Υιέ Δαυίδ, ελέησον με». Έτσι κι εμείς αυτή την κραυγή να βγάλουμε μέσα από την καρδιά μας, να ζητήσουμε το έλεος του Θεού, την αγάπη του Θεού, να ζητήσουμε το χάδι του Θεού, να ζητήσουμε τη στοργή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».

Παρακολουθήστε το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών:

Προ της απολύσεως, ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού π. Αθανάσιος Παρλαβάντζας, εκ μέρους όλου του χωριού, με θερμούς και εγκάρδιους λόγους προσεφώνησε τον Σεβασμιώτατο και τον καλωσόρισε για μία ακόμη φορά στο όμορφο Φραντζή, ευχαριστώντας τον για όλη την πατρική του αγάπη και μέριμνα, τόσο προς τον ίδιο, όσο και προς όλη την περιοχή.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκε και ο **Δήμαρχος Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος** με Αντιδημάρχους, καθώς και οι τοπικοί άρχοντες και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)